

именује и разрешава по својој вољи. Тако је влада била у потпуности под краљевим утицајем па министри нису одговарали пред Народном скупштином, већ једино пред краљем од кога су једино зависили. Поред ове одговорности, министри су и кривично одговорни по оптужби краља и Народне скупштине за повреде Устава и закона учињене у вршењу службене дужности. Министарски савет је вршио управну власт и био овлашћен да издаје уредбе за примену закона, док је уредбе са законском снагом могао да издаје само краљ. Он је био овлашћен да привремено и суспендује уставне и законске прописе у случају рата, мобилизације, нереда и побуне који доводе у питање сигурност државе и захтевају предузимање неопходних ванредних мера. Као и претходни, и овај југословенски Устав од 1931. садржи скалу основних грађанских права и дужности па може да се каже да спада у ред либерално-демократских устава. То се види и по томе што је овој материји посветио читав одељак (одељак II) у коме је груписан корпус постојећих и утврђених права и слобода. Устав не мења концепцију људских права и слобода утврђену Видовданским уставом, али у социјално-економској сфери изоставља нека од раније утврђених социјалних и економских права. Његове одредбе о овим правима су сажетије и без наглашавања социјалне и солидаристичке доктрине која је очигледно инспирисала творце Видовданског устава када су регулисали материју социјалних и економских права. Поред ових социјално-економских права Устав предвиђа и друга, пре свега лична и политичка, као једнакост грађана пред законом, личну слободу, забрану изгнанства из државе, неповредивост стана, слободу вере и савести, слободу штампе, збора и договора и др. Особеност овог Устава је у томе што ова права гарантује само у границама закона, што су она вредела само у принципу јер је законодавац био овлашћен да детаљно регулише та права грађана, да им утврди садржину и границе а тиме и да их ограничи па чак и укида. То је произашло из тзв. каучук-параграфа који су остављали могућност злоупотребе прокламованих права и њиховог ограничења (и забрањивања) онда када то нечији интереси налажу. Тако је, рецимо, зајемчена лична слобода и забрањен притвор и лишење слободе „осим у случајевима које је закон предвидео“, што је значило да оно што је уставом признато може бити одузето актом мање правне снаге какав је закон, а што је правно апсурдно и неприхватљиво. Устав од 1931. је задржао постојећу административнотериторијалну поделу земље на бановине, срезове и општине, с тим да су бановине и даље формиране према географским критеријумима и носиле имена најважнијих река и